

BINNENKIJKEN IN RELIGIEUS ERFGOED

DE BRUGSE STADSRAND VERBERGT EEN STUKJE ENGELAND

De Paters Karmelieten in de Brugse Ezelstraat en de zusters van het Engels Klooster in de Carmersstraat stellen voortaan hun deuren open voor bezoekers. Wie net als ik nieuwsgierig is naar het leven binnen de muren krijgt een goede indruk tijdens een stiltewandeling.

TEKST **NANCY BOERJAN**
FOTO'S **DAVY COGHE**

Religieuze gemeenschappen stellen hun kloosters open voor bezoekers en dat is een teken van deze tijd. Geleide bezoeken brengen extra geld in het laatje om het patrimonium te onderhouden, maar de geesten zijn ook rijp om iedereen te laten meegenieten van het unieke religieuze erfgoed. Dat leidde in Brugge tot het project 'Sacred Books', waarbij in twee tot nu toe voor het publiek gesloten kloosters op vaste tijdstippen rondleidingen worden georganiseerd. Een daarvan is het Engels klooster aan de Carmersstraat, vandaag nog bewoond door acht

zusters. Piorin Mary Aline doorstond de grote belangstelling die met de eerste bezoeken van media en publiek aan haar klooster gepaard ging zoals het een priorin betaamt: kalm en vastberaden.

"Ik beschouw deze nieuwe evolutie als een avontuur", vertelt ze. "We hebben altijd een goed contact gehad met de buitenwereld, en zijn zelf goed voorbereid op de toekomst." De zusters passen zich zo goed mogelijk aan aan de wetten van het jachtige hedendaagse leven, en tegelijk zoeken veel buitenstaanders eventjes rust en bezinning binnen hun muren. Zeker, we kunnen iets van elkaar leren...

BRANDEND HART

Dus wandel ik op een woensdagnamiddag mee met de gids en een groepje stilzoekers doorheen het Engels klooster. Dat werd al in 1629 gesticht door Engelse kanunnikessen die de regel van Sint-Augusti-

In de kapel siert een tafereel met Sint-Augustinus de unieke koepel.

nus volgen, een man die vaak wordt afgebeeld met een brandend hart in de hand. Zó groot was zijn liefde voor God. Zijn regel beslaat heel wat hoofdstukken maar komt er in essentie op neer dat de kloosterlingen enerzijds op zoek moeten gaan naar het mystieke in zichzelf maar anderzijds ook het gemeenschapsleven, ook naar de buitenwereld toe, moeten koesteren. En dat hebben ze al die eeuwen gedaan, leer ik onderweg. Ze deelden hun visie met de bevolking en met de meisjes die hier een – weliswaar grotendeels religieuze – opleiding genoten, aanvankelijk louter Engelse leerlingen, maar later van verschillende nationaliteiten. Zo populair zelfs werden de nonnen bij de omwonende bevolking dat ze, na hun vlucht voor het geweld van de Franse Revolutie, bij hun terugkeer op gejuich werden onthaald. En van de vele leerlingen besloot een groot deel er ook nadien te blijven als kloosterzuster, om er een sober maar allicht ook relatief zorgeloos leven te leiden, tussen huishoudelijke klussen, met aandacht voor wie hen om hulp kwam vragen en heel veel boeken. Ook al waren dat geen romannetjes.

PRIKKELENDE VERHALEN

De een uur durende tocht doorheen de sacristie, de

Een uur in een klooster maakt me ingetogen

In de bibliotheek worden onder meer oude handschriften bewaard.

In de spiritualiteit van de zusters speelt de Ierse humanist Thomas More een belangrijke rol.

kloostergangen, de gemeenschapsruimte – zeg maar het salon –, de bibliotheek die vroeger als waskamer dienst deed, en de kapel, dwingt tot ingetogenheid. Toch prikkelt de gids mijn verbeelding met verhalen over de rol van Guido Gezelle voor deze gemeenschap, over de daadkracht van de priorinnen die van op hun statige portretten op ons neerkijken, over de bloedstollende herkomst van het halswerveltje van Thomas More dat hier als relikwie wordt bewaard, en over de 23 soorten marmer die in het altaar in de kapel werden verwerkt.

En de naam van het klooster mag dan terug gaan op het ontstaan ervan, het hele gebouw biedt daadwerkelijk een Engelse aanblik. Zo ook het tuintje waar gedenkplaten herinneren aan overleden zusters en dat een mooi zicht biedt op de unieke koepelkerk van dit klooster. Maar ook de tuin waar de leerlingen destijds cricket en tennis speelden, bezaaid met plantsoentjes en kronkelende wandelpaden, oogt ronduit *very British*. Voor de rondleiding start, vraagt de gids om de smartphone in de ontvangstkamer achter te laten. Doen. Je zal het ding geen seconde missen.

Alle info omtrent de geleide bezoeken aan het Karmelietenklooster en het Engels Klooster in Brugge vind je op www.sacredbooksbruges.be.